

ΜΙΑ ΩΔΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΣΤΕΝΑΓΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΛΙΨΕΙΣ ΜΑΣ

Το παρόν κείμενο αποτελεί μια μελέτη βασισμένη στην προς Κολοσσαείς Επιστολή του Αποστόλου Παύλου, όπως αναλύεται σε συγκεκριμένο κήρυγμα. Εστιάζει στην κεντρική θέση του Χριστού, την σχέση Του με τον Πατέρα, τη δημιουργία, την νέα δημιουργία (την Εκκλησία) και το λυτρωτικό Του έργο. Επιπλέον, το κείμενο εξετάζει την αναγκαιότητα της θλίψης στη ζωή του πιστού και της Εκκλησίας, καθώς και τις σύγχρονες παρεκκλίσεις που θέτουν άλλα πρόσωπα ή ιδέες δίπλα στον Χριστό.

Δομή της Μελέτης:

Το κείμενο αναπτύσσεται γύρω από τους ακόλουθους άξονες, βασισμένο σε έναν αρχαίο ύμνο που ενσωματώνεται στην προς Κολοσσαείς Επιστολή (κεφάλαιο 1, εδάφια 15-20):

1. Ο Χριστός σε σχέση με τον Πατέρα Θεό:

- Ο Χριστός είναι η εικόνα του αόρατου Θεού.
- Αυτή η αλήθεια ανατρέπει την αντίληψη του αρχαίου Ιουδαίου για τον αόρατο Θεό.
- Ο Υιός και ο Πατέρας είναι Ένα, με την ίδια αγάπη και ενέργεια.
- Το πλήρωμα της Θεότητας κατοικεί στον Χριστό.

2. Ο Χριστός σε σχέση με τη Δημιουργία (Κτίση):

- Τα πάντα δημιουργήθηκαν δια αυτού (εν αυτώ).
- Είναι ο πρωταγωνιστής και όχι απλώς βοηθός της δημιουργίας.
- Συγκρατεί τα πάντα ώστε να υπάρχουν (συντηρητής).
- Είναι ο Γιαχβέ των Εβραίων που ήρθε στην ιστορία.

3. Ο Χριστός σε σχέση με τη Νέα Δημιουργία (την Εκκλησία):

- Είναι ο εγκαίνιαστής, ο αρχηγός, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών.
- Η ανάστασή Του σηματοδοτεί τα εγκαίνια της νέας δημιουργίας και της Βασιλείας του Θεού.
- Ο όρος "πρωτότοκος" στην Παλαιά Διαθήκη σημαίνει κληρονόμος, αυτός στον οποίο ανήκουν όλα.

4. Ο Χριστός σε σχέση με το θαυμαστό λυτρωτικό έργο (το Μυστήριο):

- Ολοκλήρωσε το έργο αυτό με το αίμα του σταυρού Του.
- Συμφιλίωσε τα πάντα (επί γης και εν ουρανοίς) με τον Θεό.

- ο Το μυστήριο που ήταν κρυμμένο φανερώθηκε στους πιστούς και είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Κεντρικά Θέματα:

- **Η Απόλυτη Επικυριαρχία του Χριστού:** Ο Χριστός είναι κεντρικός και επικυρίαρχος στην πίστη. Τίποτα και κανένας δεν μπορεί να τεθεί δίπλα Του όσον αφορά την σωτηρία.
- **Η Αναγκαιότητα της Θλίψης:** Η θλίψη είναι αναπόφευκτη στη ζωή του πιστού και της Εκκλησίας στον "αιώνα τούτο" (την παρούσα εποχή φθοράς και αμαρτίας). Αυτό δεν σημαίνει έλλειψη πίστης, αλλά είναι μια νομοτέλεια. Ο Θεός είναι μαζί μας μέσα στη θλίψη και την χρησιμοποιεί για τη διαμόρφωση του χαρακτήρα μας.
- **Σύγχρονες Παρεκκλίσεις:** Κριτική στις σύγχρονες χριστιανικές ομολογίες (ιδιαίτερα στις δύο μεγάλες), οι οποίες θέτουν άλλα πρόσωπα (π.χ., Αγίους) δίπλα στον Χριστό. Επίσης, κριτική σε σύγχρονες εκδοχές του προτεσταντισμού που υπόσχονται εξαίρεση από τον πόνο και την φθορά, θέτοντας τον πιστό δίπλα στον Χριστό.
- **Ο Αιώνας ο Τούτος και ο Μέλλοντας Αιώνας:** Διάκριση μεταξύ της παρούσας εποχής (φθοράς, αμαρτίας, κυριαρχίας του διαβόλου) και της μελλοντικής εποχής (αποκατάσταση από τον Χριστό, κυριαρχία του Θεού). Η μετάβαση μεταξύ των δύο είναι οδυνηρή και περιλαμβάνει θλίψη.
- **Η Εκκλησία ως Σώμα Χριστού:** Η Εκκλησία ζει σε εχθρικό έδαφος και έχει απώλειες και θλίψεις. Ωστόσο, ο Χριστός είναι μαζί της. Η Εκκλησία είναι ένας οργανισμός αλληλεγγύης και υποστήριξης.
- **Η Αξία της Ζωής με τον Χριστό:** Η ζωή, ακόμη και με τις θλίψεις της, αξίζει να βιωθεί με τον Χριστό, ο οποίος δίνει νόημα στη χαρά και διέξοδο στη θλίψη.

Σημαντικά Σημεία προς Μελέτη:

- Εδάφια Κολοσσαείς 1:15-20 και 1:24-28.
- Η έννοια του "πρωτότοκου" στην Παλαιά Διαθήκη σε σχέση με τον Χριστό.
- Η σχέση του Χριστού ως εικόνας του αόρατου Θεού.
- Η κατανόηση του λυτρωτικού σχεδίου του Θεού ως "μυστήριο".
- Η φύση της θλίψης στη ζωή του πιστού και της Εκκλησίας.
- Η διάκριση μεταξύ του "αιώνος τούτου" και του "μέλλοντος αιώνα".
- Η κριτική στις σύγχρονες χριστιανικές πεποιθήσεις που υποβαθμίζουν την κεντρική θέση του Χριστού ή εξαιρούν τον πιστό από τη θλίψη.